

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 50

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 18 ianuarie 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 455 din 25 octombrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „sau calități decât cea în care a fost numit” din cuprinsul art. 94 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, a dispozițiilor art. 16 alin. (2) din Legea nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, precum și ale articolului unic pct. 1 din Legea nr. 155/2018 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2017 privind modificarea și completarea Legii nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar.....	2–7
Decizia nr. 491 din 27 octombrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (1) lit. f) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 77/2012 pentru modificarea și completarea Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995	7–11
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
16. — Hotărâre privind modificarea valorii de inventar a imobilului 3083, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, trecerea imobilului din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune și casării construcțiilor și a amenajării la teren aferente, și modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	12–13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
4. — Ordin al președintelui Centrului Euro-Atlantic pentru Reziliență privind constituirea și operaționalizarea Registrului Centrului Euro-Atlantic pentru Reziliență privind experții asociați	14–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 455

din 25 octombrie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „sau calități decât cea în care a fost numit” din cuprinsul art. 94 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, a dispozițiilor art. 16 alin. (2) din Legea nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, precum și ale articolului unic pct. 1 din Legea nr. 155/2018 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2017 privind modificarea și completarea Legii nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Eugen Anton.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, în limita sintagmei „sau calități decât cea în care a fost numit”, ale articolului unic pct. 1 din Legea nr. 155/2018 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2017 privind modificarea și completarea Legii nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar și ale art. 16 alin. (2) din Legea nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, astfel cum a fost modificat și completat prin articolul unic pct. 1 din Legea nr. 155/2018, excepție ridicată de Colegiul Medicilor Veterinari din România în Dosarul nr. 10.559/3/CAF/2017 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 307D/2019.

2. La apelul nominal răspunde avocatul Robert Ionuț Ciocaniu, având împuternicire avocațială depusă la dosar, pentru autorul excepției. Lipsesc celelalte părți. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției a depus la dosar note scrise, prin care solicită admiterea acesteia, și o serie de înregistrări în susținerea criticilor de neconstituționalitate formulate.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, sens în care reiterează criticile formulate în fața instanței de judecată, care sunt consemnate, totodată, și în înregistrările aflate la dosarul cauzei. Astfel, se susține, în esență, că sintagma „sau calități decât cea în care a fost numit” din cuprinsul art. 94 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 este lipsită de claritate, previzibilitate și precizie, fiind nesocotite dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, deoarece nu permite identificarea persoanelor, a calităților și a funcțiilor care se regăsesc într-o situație de incompatibilitate cu

deținerea calității de funcționar public, așa încât autorități ale statului, respectiv Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor și Agenția Națională a Funcționarilor Publici, au opinat că medicul veterinar care își desfășoară activitatea în sistemul veterinar de stat nu poate fi membru activ al Colegiului Medicilor Veterinari din România. Se afirmă că, deși problematica în discuție a fost supusă analizei Agenției Naționale de Integritate, așa cum rezultă din înregistrările depuse la dosar, aceasta nu a constatat existența incompatibilității între calitatea de medic veterinar și cea de funcționar public. Se apreciază că articolul unic pct. 1 din Legea nr. 155/2018 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2017 privind modificarea și completarea Legii nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar încalcă art. 115 alin. (4) din Constituție, întrucât nu a existat o situație extraordinară și nici nu a fost motivată urgența reglementării. De asemenea, se afirmă că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2017 reglementează două seturi de norme, însă, dacă pentru primul set de norme a existat urgența reglementării, pentru cea de a doua, criticată prin prezenta excepție, nu a existat. Cu privire la critica raportată la art. 76 și 77 din Constituție, se afirmă că forma scriptică a legii promulgate, devenită Legea nr. 155/2018, este diferită de forma scriptică votată de către Camera Deputaților. Totodată, se consideră că dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 160/1998 contravin textelor constituționale invocate și sunt discriminatorii, întrucât pentru niciuna dintre profesiile reglementate sectorial la nivelul Uniunii Europene nu există o interdicție de natura celei care se regăsește în cazul medicilor veterinari.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere intenția evidentă a legiuitorului, prin modificarea textului criticat, de a asigura valențele plene ale funcției publice ce fundamentează statutul unui funcționar public. De asemenea, nu trebuie omis nici scopul Legii nr. 161/2003, ce rezultă chiar din titlul acesteia. Totodată, legiuitorul a corelat în mod logic dispoziția din Legea nr. 161/2003 cu cea din Legea nr. 160/1998. Calitatea de membru al Colegiului Medicilor Veterinari nu este nici retrasă și nici anulată, ci doar suspendată pe perioada exercitării funcției publice. Prin urmare, previzibilitatea și claritatea normei rezultă din jurisprudența Curții Constituționale, respectiv și din considerentele Deciziei nr. 717 din 29 octombrie 2015, în care s-a reținut că una dintre tehnicile standard de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 18 decembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 10.559/3/CAF/2017, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, în limita sintagmei „sau calități decât cea în care a fost numit”, ale articolului unic pct. 1 din Legea nr. 155/2018 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2017 privind modificarea și completarea Legii nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar și ale art. 16 alin. (2) din Legea nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, astfel cum a fost modificat și completat prin articolul unic pct. 1 din Legea nr. 155/2018.** Excepția a fost ridicată de Colegiul Medicilor Veterinari din România într-o cauză având ca obiect soluționarea unui litigiu privind funcționarii publici, respectiv a unei acțiuni în constatarea existenței dreptului medicilor veterinar care își desfășoară activitatea ca funcționari publici în rețeaua veterinară de stat de a fi membri activi, inclusiv cu funcții de conducere, în Colegiul Medicilor Veterinari din România.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia arată, în esență, că medicina veterinară este una dintre profesiile reglementate sectorial prin Directiva Parlamentului și a Consiliului European 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și transpusă în legislația națională prin Hotărârea Guvernului nr. 860/2004 privind recunoașterea calificării de medic veterinar și reglementarea unor aspecte referitoare la exercitarea profesiei de medic veterinar. Exercitarea profesiei de medic veterinar este reglementată prin Legea nr. 160/1998, același act normativ reglementând organizarea și funcționarea Colegiului Medicilor Veterinari, ca forma de organizare autonomă, neguvernamentală, apolitică și nonprofit, care, potrivit art. 9 alin. (1) lit. e) din lege, reprezintă profesiunea și pe membrii săi în fața organelor guvernamentale, a forurilor profesionale și științifice, a oricăror instituții publice sau private.

7. Se menționează că încă de la apariția legii de reglementare, raportat la prevederile art. 7 și 9 din aceasta, respectiv la art. 29 din Legea nr. 188/1999 privind statutul funcționarului public, medicii veterinar din sistemul veterinar de stat s-au înscris și au făcut parte în mod neîngrădit, ca membri activi, din Colegiul Medicilor Veterinari (asemenea medicilor din sistemul veterinar privat). În cursul anului 2016 dreptul a fost pentru prima dată negat printr-un punct de vedere al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, iar începând cu anul 2017 Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor a început să facă presiuni pentru suspendarea calităților și funcțiilor deținute de medicii veterinar în cadrul Colegiului Medicilor Veterinari, pe perioada exercitării funcției publice. De asemenea, se prezintă procesul legislativ al Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2017 privind modificarea și completarea Legii nr. 160/1998.

8. Cu privire la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (1) din Legea nr. 161/2003, se susține, în esență, că sintagma „sau calități decât cea în care a fost numit” din cuprinsul normei menționate contravine art. 1 alin. (5) din Constituție prin lipsa de claritate, precizie și previzibilitate, întrucât creează premisa interpretării și aplicării arbitrare a acestui text legal. În acest context, se menționează jurisprudența Curții Constituționale cu privire la exigența de claritate și previzibilitate pe care trebuie să o îndeplinească orice act normativ.

9. Se afirmă că între Colegiul Medicilor Veterinari și Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor și Agenția Națională a Funcționarilor Publici sau instituțiile din subordinea acestora nu există niciun raport contractual sau juridic și, prin urmare, membrii colegiului, care sunt și funcționari publici, nu se pot afla în incompatibilitate sau conflict de interese. Chiar dacă ar fi așa, fiecare persoană își asumă rigorile legii și se supune acestora, așa cum precizează și Comisia pentru afaceri europene a Senatului, prin avizul dat cu referire la art. 16 alin. (2) din Legea nr. 160/1998. Prin urmare, ar putea fi vorba doar de situații punctuale, în care un funcționar public ar fi pus în situația de a lua decizii în favoarea Colegiului Medicilor Veterinari.

10. Referitor la critica de neconstituționalitate a articolului unic pct. 1 din Legea nr. 155/2018, se apreciază că toate viciile de neconstituționalitate ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2017 sunt preluate de legea de aprobare — Legea nr. 155/2018, neconstituționalitatea legii decurgând din faptul că a aprobat o ordonanță de urgență emisă cu încălcarea art. 115 alin. (4) din Constituție. Astfel, se consideră că nu a existat o situație extraordinară care să justifice adoptarea ordonanței de urgență; nu a existat și nu a fost justificată imposibilitatea reglementării ulterioare, prin lege adoptată în Parlament, a măsurilor ce fac obiectul reglementării; în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2017 nu există o motivare pertinentă a urgenței reglementării. În acest context, se invocă jurisprudența Curții Constituționale, apreciată ca fiind relevantă, respectiv deciziile nr. 15 din 25 ianuarie 2000, nr. 255 din 11 mai 2005, nr. 544 din 28 iunie 2006 și nr. 258 din 14 martie 2006.

11. Se susține că forma promulgată a Legii nr. 155/2018 diferă de forma adoptată de Parlamentul României, întrucât prevederile de la pct. 3¹ sunt diferite de prevederile aceluiași punct din forma efectiv votată de către Camera Deputaților, încălcându-se în acest mod art. 76 alin. (1) și art. 77 alin. (1) din Constituție.

12. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a art. 16 alin. (2) din Legea nr. 160/1998, se susține, în esență, că un medic veterinar care deține calitatea de funcționar public are dreptul să facă parte din Colegiul Medicilor Veterinari, potrivit art. 29 alin. (4) din Legea nr. 188/1999 privind statutul funcționarului public.

13. Se afirmă că, de la înființarea Colegiului Medicilor Veterinari în anul 1998, medicii veterinar care sunt funcționari publici au fost și sunt membri activi ai colegiului. Pe durata celor 20 de ani de funcționare a colegiului, au existat numeroase sesizări depuse la Agenția Națională de Integritate privind posibilele incompatibilități sau conflicte de interese ale medicilor veterinar funcționari publici care dețineau în același timp și calitatea de membru al Colegiului Medicilor Veterinari și chiar funcții de conducere în diferite structuri ale Colegiului Medicilor Veterinari, fără să se identifice însă vreun caz de încălcare a legislației privind incompatibilitățile sau conflictele de interese.

14. Medicii veterinar care sunt și funcționari publici nu sunt numiți în funcții în cadrul structurilor Colegiului Medicilor Veterinari, ci sunt aleși conform Statutului medicului veterinar și Regulamentului de organizare și funcționare. Funcțiile din structurile acestui organism nu sunt funcții publice și nici funcții de demnitate publică și, prin urmare, nu sunt încălcate nici prevederile art. 94 alin. (1) și ale art. 96 alin. (1) din Legea nr. 161/2003.

15. Se afirmă că, dacă s-ar aplica suspendarea din Colegiul Medicilor Veterinari a medicilor veterinar care dețin și calitatea de funcționar public, s-ar crea o discriminare și îngrădire a drepturilor celor care au această profesie prin comparație cu restul profesiilor reglementate și, în special, cu cele reglementate sectorial.

16. Prin urmare, în opinia autorului excepției, se ajunge la restrângerea dreptului medicului veterinar care este funcționar public de a face parte dintr-o organizație profesională, încălcându-se astfel art. 9 din Constituție; discriminarea medicilor veterinari care sunt funcționari publici comparativ cu cei care exercită alte profesii reglementate sectorial, pe de o parte, iar, pe de altă parte, discriminarea Colegiului Medicilor Veterinari în raport cu alte organizații profesionale, atât din cadrul profesiei (Asociația Generală a Medicilor Veterinari, Asociația Medicilor Veterinari pentru Animale de Companie etc.), cât și din afara ei (Colegiul Medicilor din România, Colegiul Dentiștilor din România, Ordinul Arhitecților etc.), ai căror membri care sunt funcționari publici nu sunt obligați, prin lege, să se suspende, încălcându-se astfel art. 16 alin. (2) din Constituție; restrângerea dreptului la asociere, încălcându-se art. 40 alin. (1) din Constituție.

17. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2017, care a transpus în legislația națională prevederile Directivei 2013/55/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 de modificare a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și a Regulamentului (UE) nr. 1.024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne („Regulamentul IMI”), nu a adus nicio modificare privind statutul juridic al medicului veterinar sau al medicului veterinar care este funcționar public. Transpunerea acesteia s-a efectuat pentru toate profesiile reglementate, modificându-se și completându-se Legea nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, precum și toate legile speciale pentru profesiile reglementate sectorial. Însă, în cazul celorlalte profesii reglementate sectorial, în actele normative de transpunere, legiuitorul nu a prevăzut suspendarea calității de membru al organismului profesional în cazul profesioniștilor care dețin calitatea de funcționar public.

18. Se afirmă că pentru a exercita o profesie reglementată este obligatoriu ca profesionistul să facă parte din organismul profesional care are atribuții de reglementare, autorizare și control asupra exercitării profesiei.

19. Se menționează că în cazul altor profesii, spre exemplu, cea de arhitect, moașă, asistent medical, medic sau farmacist, nu este prevăzută condiția suspendării din calitatea de membru al organismului profesional pentru cei care sunt funcționari publici. Toate legile speciale care reglementează sectorial profesiile menționate în Directiva 2005/36/CE prevedeau inițial că, pentru a exercita profesia în cauză, profesionistul trebuie să fie membru al organismului profesional respectiv.

20. Prin această modificare legislativă, practic, profesia de medic veterinar este nereglementată, iar consecințele vor fi extrem de grave în ceea ce privește exercitarea profesiei, dar mai ales în ceea ce privește libertatea de mișcare și de stabilire a medicilor veterinari în țările membre ale Uniunii Europene.

21. Conform noii reglementări, medicii veterinari care sunt funcționari publici trebuie să respecte prevederile Legii nr. 188/1999 privind statutul funcționarului public, dar și prevederile Ordonanței Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor. Așadar, medicii veterinari care sunt funcționari publici exercită profesia de medic veterinar în sistem public, nu sunt doar „birocrați”, și, ca atare, trebuie să facă parte din Colegiului Medicilor Veterinari.

22. Se arată că, prin dispozițiile criticate — art. 16 alin. (2) din Legea nr. 160/1998 — s-a dispus suspendarea medicilor veterinari care sunt funcționari publici doar din Colegiul Medicilor Veterinari, nu și din alte organizații/asociații profesionale de profil, cum ar fi, de exemplu, Asociația Generală a Medicilor Veterinari din România, în cadrul căreia 33 dintre cei 44 de președinți de filiale sunt medici veterinari funcționari publici. Prin urmare, se apreciază că i se restrânge medicului veterinar dreptul la asociere într-un corp profesional, contrar art. 53 din Constituție. Totodată, se restrânge dreptul la muncă, întrucât, dacă medicul veterinar funcționar public este suspendat din

Colegiul Medicilor Veterinari, pe durata suspendării calității de membru al colegiului i se suspendă și dreptul de liberă practică medicală veterinară, precum și dreptul de a utiliza parafa și, prin urmare, nu are dreptul de a efectua activități de liberă practică medicală veterinară.

23. Referitor la invocarea prevederilor constituționale ale art. 148, se susține că, prin modificarea art. 16 alin. (2) din Legea nr. 160/1998, Colegiul Medicilor Veterinari este pus în imposibilitatea de a aplica Directiva 2013/55/CE, care trebuia transpusă prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2017. Or, respectiva directivă se referă la obligativitatea de informare a autorităților competente omoloage din toate statele membre cu privire la medicii veterinari cărora li s-a restrâns sau interzis de către autoritățile sau instanțele judecătorești naționale să desfășoare, pe teritoriul României, chiar și cu caracter temporar, dreptul de a desfășura activități medicale veterinare, respectiv de a exercita profesia de medic veterinar.

24. În final, se menționează art. 12 alin. (1) din Carta drepturilor fundamentale ale Uniunii Europene, privind libertatea de întrunire și de asociere, precum și art. 24b din Statutul funcționarului public al Uniunii Europene, aprobat prin Regulamentul nr. 31/1962, potrivit căruia funcționarii beneficiază de dreptul la asociere; aceștia pot fi, în special, membri ai organizațiilor sindicale sau profesionale ale funcționarilor europeni.

25. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal**, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

26. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

27. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului autorului excepției, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

28. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

29. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, sintagma „sau calități decât cea în care a fost numit” din cuprinsul art. 94 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, cu modificările și completările ulterioare, dispozițiile articolului unic pct. 1 din Legea nr. 155/2018 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2017 privind modificarea și completarea Legii nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 3 iulie 2018, și ale art. 16 alin. (2) din Legea nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 209 din 24 martie 2014, astfel cum a fost modificat și completat prin articolul unic pct. 1 din Legea nr. 155/2018. Însă, având în vedere art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, potrivit căruia „Dispozițiile de

modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta, precum și motivarea excepției de neconstituționalitate referitoare la criticile de neconstituționalitate extrinsecă, Curtea reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate sintagma „sau calitate decât cea în care a fost numit” din cuprinsul art. 94 alin. (1) din Legea nr. 161/2003, dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 160/1998 și cele ale articolului unic pct. 1 din Legea nr. 155/2018. Dispozițiile legale criticate prevăd că:

— Art. 94 alin. (1) din Legea nr. 161/2003: „Calitatea de funcționar public este incompatibilă cu exercitarea oricărei alte funcții publice sau calități decât cea în care a fost numit, precum și cu funcțiile de demnitate publică.”;

— Art. 16 alin. (2) din Legea nr. 160/1998: „Calitatea de membru al Colegiului Medicilor Veterinari, în cazul funcționarilor publici, se suspendă pe perioada exercitării funcției publice.”;

— Articolul unic din Legea nr. 155/2018: „Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70 din 5 octombrie 2017 privind modificarea și completarea Legii nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 799 din 10 octombrie 2017, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul unic, după punctul 3 se introduce un nou punct, punctul 3¹, cu următorul cuprins: «3¹. La articolul 16, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins: „(2) Calitatea de membru al Colegiului Medicilor Veterinari, în cazul funcționarilor publici, se suspendă pe perioada exercitării funcției publice.”».

30. În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5), în componența sa privind principiul legalității, ale art. 9 referitor la syndicate, patronate și asociații profesionale, ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, ale art. 40 alin. (1) referitor la dreptul de asociere, ale art. 41 alin. (1) privind munca și protecția socială a muncii, ale art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 76 alin. (1) privind adoptarea legilor și a hotărârilor, ale art. 77 referitor la promulgarea legii, ale art. 115 alin. (4) privind delegarea legislativă și ale art. 148 alin. (2) referitor la integrarea în Uniunea Europeană, cu referire la Directiva 2013/55/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 de modificare a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și a Regulamentului (UE) nr. 1.024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne („Regulamentul IMI”), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 354 din 28 decembrie 2013, art. 12 alin. (1) din Carta drepturilor fundamentale ale Uniunii Europene și art. 24b din Statutul funcționarului public al Uniunii Europene, aprobat prin Regulamentul nr. 31/1962.

31. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul acesteia formulează atât critici de neconstituționalitate extrinsecă, în ceea ce privește articolul unic pct. 1 din Legea nr. 155/2018, cât și critici de neconstituționalitate intrinsecă, cu privire la dispozițiile art. 94 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 și ale art. 16 alin. (2) din Legea nr. 160/1998.

32. Referitor la critica de neconstituționalitate extrinsecă a articolului unic pct. 1 din Legea nr. 155/2018, potrivit căreia viciile de neconstituționalitate ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2017 sunt preluate de legea de aprobare — Legea nr. 155/2018 —, întrucât legea a aprobat o ordonanță de urgență emisă cu încălcarea art. 115 alin. (4) din Constituție, Curtea constată netemeinicia acesteia. Astfel, prin Decizia nr. 51 din 1 februarie 2018 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2017 privind modificarea și completarea Legii nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar — devenită Legea nr. 155/2018 —, decizie publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 157 din 20 februarie 2018, paragraful 52, Curtea a reținut că, după

aprobarea ordonanței de urgență de către Parlament, controlul de constituționalitate se exercită față de legea de aprobare, al cărei conținut este chiar ordonanța guvernamentală. Altfel spus, legea de aprobare integrează în totalitate prevederile din ordonanța de urgență aprobată, iar, prin aprobare, ordonanța de urgență încetează să mai existe ca act juridic normativ distinct; aprobarea dă naștere, însă, unui act normativ nou, care a absorbit și ordonanța de urgență. Ca atare, întrucât devin parte integrantă a legii de aprobare, Curtea a analizat dispozițiile ordonanței de urgență în condițiile art. 146 lit. a) din Legea fundamentală și a respins, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate.

33. Cu privire la critica de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2017, raportată la art. 115 alin. (4) din Constituție, prin Decizia nr. 51 din 1 februarie 2018, precitată, paragraful 54, respingând criticile formulate, Curtea a reținut că urgența adoptării acestui act normativ a fost motivată potrivit preambulului său și notei de fundamentare. Astfel, în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2017, Guvernul și-a justificat intervenția legislativă, arătând că scopul reglementării îl constituie „evitarea riscului iminent al declanșării unei acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor de stat membru, potrivit art. 258 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene”.

34. Totodată, Curtea nu poate reține nici susținerea potrivit căreia forma promulgată a Legii nr. 155/2018 diferă de forma adoptată de Parlamentul României, întrucât „prevederile de la punctul 31 sunt diferite de prevederile aceluiași punct din forma efectiv votată de către Camera Deputaților”, deoarece din analiza comparativă a celor două forme ale actului normativ menționat se constată că nu există deosebiri.

35. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a sintagmei „sau calitate decât cea în care a fost numit” din cuprinsul dispozițiilor art. 94 alin. (1) din Legea nr. 161/2003, potrivit căreia norma este lipsită de claritate, precizie și previzibilitate, întrucât creează premisa interpretării și aplicării arbitrare a acestui text legal, Curtea constată netemeinicia acesteia. Potrivit jurisprudenței sale referitoare la art. 1 alin. (5) din Constituție, una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative (Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 19 februarie 2014, paragraful 225). În acest sens, Curtea a constatat că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Desigur, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe, care nu afectează însă previzibilitatea legii (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, Decizia Curții Constituționale nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, sau Decizia nr. 447 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 1 noiembrie 2013).

36. Aplicând aceste considerente la speța de față, Curtea reține că, potrivit normei criticate, calitatea de funcționar public este incompatibilă cu exercitarea oricărei alte funcții publice sau calități decât cea în care a fost numit, precum și cu funcțiile de demnitate publică. Așadar, Curtea constată că textul este formulat cu o precizie suficientă, care permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Mai mult,

prevederile legale supuse controlului de constituționalitate dau expresie voinței legiuitorului, care a apreciat că funcțiile publice care obligă la transparența modului de utilizare și administrare a fondurilor publice sunt incompatibile cu funcțiile private, specifice mediului de afaceri, întrucât cumulusul acestora ar putea duce la atingerea interesului public și a încrederii cetățenilor în autoritățile administrației publice (a se vedea Decizia nr. 347 din 7 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542 din 21 iulie 2015, paragraful 21, și Decizia nr. 228 din 2 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 754 din 19 august 2020, paragraful 18).

37. Relativ la categoria funcționarilor publici, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că aceștia desfășoară activități care implică exercitarea unor prerogative de putere publică, atribuțiile și responsabilitățile acestora sunt stabilite în temeiul legii, cu scopul realizării prerogativelor de putere publică de către administrația publică centrală, administrația publică locală și autoritățile administrative autonome (Decizia nr. 188 din 7 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 427 din 7 iunie 2016, paragraful 23, și Decizia nr. 396 din 13 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 821 din 18 octombrie 2017, paragraful 21).

38. Având în vedere toate aceste argumente, Curtea constată că dispozițiile art. 94 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 nu contravin art. 1 alin. (5) din Constituție.

39. De altfel, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut că importanța și necesitatea reglementărilor în materia combaterii corupției și promovării integrității în sectorul public, în cadrul sistemului normativ național, sunt cunoscute și acceptate, aceste reglementări reprezentând răspunsul la o cerință reală a societății românești și o componentă de bază a dialogului României cu partenerii săi europeni, în cadrul procesului de evaluare a modului de îndeplinire a obligațiilor asumate de aceasta ca stat membru al Uniunii Europene. Din rațiuni de prevenire a faptelor de corupție de către anumite categorii de personal, anume individualizat, legiuitorul este liber să instituie în sarcina aceluia personal obligații suplimentare, tocmai în considerarea activității pe care acesta o desfășoară, activitate de o anumită natură și importantă (a se vedea, în acest sens, spre exemplu, Decizia nr. 154 din 17 martie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 602 din 20 iunie 2022, paragraful 20, Decizia nr. 418 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 30 iulie 2014, paragraful 38, Decizia nr. 1.412 din 16 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 13 martie 2009, sau Decizia nr. 1.082 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 659 din 3 octombrie 2009).

40. În continuare, sintetizând criticile de neconstituționalitate formulate cu privire la dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 160/1998, Curtea reține că autorul excepției susține, în esență, că suspendarea medicului veterinar din calitatea de membru al Colegiului Medicilor Veterinari pe perioada exercitării funcției publice creează discriminări față de alte profesii ai căror membri care sunt funcționari publici nu sunt obligați prin lege să se suspende, încălcându-se, astfel, prevederile constituționale ale art. 9, ale art. 16 alin. (1), ale art. 40, ale art. 41 alin. (1), ale art. 53 și ale art. 148 alin. (2).

41. Relativ la dispozițiile de lege criticate, potrivit cărora calitatea de membru al Colegiului Medicilor Veterinari, în cazul funcționarilor publici, se suspendă pe perioada exercitării funcției publice, prin Decizia nr. 51 din 1 februarie 2018, precitată, paragraful 40, Curtea a statuat că suspendarea reprezintă consecința stării de incompatibilitate în care se află funcționarul public, potrivit dispozițiilor art. 94 din Legea nr. 161/2003, care prevede: „(1) *Calitatea de funcționar public este incompatibilă cu exercitarea oricărei alte funcții publice sau calități decât cea în care a fost numit, precum și cu funcțiile de demnitate publică.*” Cu alte cuvinte, suspendarea calității de membru al Colegiului Medicilor Veterinari, deci a exercitării profesiei de medic

veterinar, are scopul de a preîntâmpina starea de incompatibilitate cu funcția publică dobândită și constituie o măsură care întregește statutul juridic al medicului veterinar, statut care a constituit obiectul modificărilor operate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2017.

42. Analizând dispozițiile Legii nr. 160/1998, Curtea observă că exercitarea profesiei de medic veterinar se poate realiza în două situații juridice diferite: profesie liberală și funcție publică. În situația în care medicul veterinar este numit într-o funcție publică, acestuia i se aplică legislația specifică materiei, fiind obligat să respecte atât dispozițiile legale privind numirea în funcția publică, drepturile și obligațiile ce decurg din raportul de serviciu încheiat de acesta cu autoritatea publică în care își desfășoară activitatea, cât și regimul incompatibilităților și conflictelor de interese în exercitarea funcției publice.

43. Referitor la critica privind existența unei pretense discriminări a medicului veterinar față de alte categorii profesionale, Curtea constată netemeinicia acesteia, deoarece legiuitorul, stabilind măsura suspendării din calitatea de membru al Colegiului Medicilor Veterinari a medicului veterinar pe perioada exercitării funcției publice, a instituit o prevedere specială aplicabilă acestei categorii profesionale, având ca fundament particularitățile acestei profesii. Mai mult, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că nu se poate îndeplini o funcție publică ce obligă la transparența modului de utilizare și administrare a fondurilor publice dacă, în același timp, o persoană este angrenată și în mediul de afaceri, întrucât cumularea celor două funcții ar putea duce la afectarea intereselor generale ale comunității și a principiilor care stau la baza statului de drept.

44. Nu se poate reține nici pretinsa încălcare a dispozițiilor constituționale ale art. 9 și 40, întrucât, potrivit normelor constituționale invocate, „*asociațiile profesionale se constituie și își desfășoară activitatea [...] în condițiile legii*”, iar dreptul de asociere, consacrat de art. 40 din Legea fundamentală, nu înseamnă că orice persoană, indiferent de statutul său civil și profesional, poate face parte din orice tip de asociație (Decizia Curții Constituționale nr. 233 din 25 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 5 iulie 2004).

45. Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la prevederile constituționale ale art. 41 alin. (1) privind munca și protecția socială a muncii, Curtea constată netemeinicia acesteia, deoarece, potrivit normei constituționale, alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă. Suspendarea din calitatea de membru al Colegiului Medicilor Veterinari ca urmare a exercitării funcției publice nu are ca efect îngrădirea alegerii profesiei sau a locului de muncă, de vreme ce exercitarea funcției publice trebuie să se circumscrie regulilor pe care legiuitorul le-a edictat în vederea creării cadrului legal de funcționare a acesteia.

46. Totodată, Curtea nu poate reține nici pretinsa încălcare a art. 148 din Constituție, întrucât în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2017 privind modificarea și completarea Legii nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 799 din 10 octombrie 2017, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 155/2018, supusă controlului de constituționalitate prin Decizia nr. 51 din 1 februarie 2018, precitată, se menționează că aceasta transpune legislația comunitară și creează cadrul organizatoric necesar pentru aplicarea măsurilor necesare recunoașterii titlurilor oficiale de calificare în profesia de medic veterinar.

47. Pentru toate aceste argumente, Curtea constată că prevederile art. 16 alin. (3) din Legea nr. 160/1998 nu contravin dispozițiilor constituționale invocate, deoarece, prin instituirea măsurii suspendării din calitatea de membru al Colegiului Medicilor Veterinari pe perioada exercitării funcției publice, legiuitorul a conceput un mecanism care să permită exercitarea deplină și nestingherită a funcției publice.

48. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Colegiul Medicilor Veterinari din România în Dosarul nr. 10.559/3/CAF/2017 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că sintagma „sau calitate decât cea în care a fost numit” din cuprinsul art. 94 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar și cele ale articolului unic pct. 1 din Legea nr. 155/2018 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2017 privind modificarea și completarea Legii nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 octombrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,

Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 491

din 27 octombrie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (1) lit. f) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 77/2012 pentru modificarea și completarea Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (1) lit. f) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, „în forma aflată în vigoare în luna august 2011”, excepție ridicată de Monica Tudorancea în Dosarul nr. 190/42/2020 al Curții de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.864D/2020.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 5 iulie 2022, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu, în prezența autoarei excepției de neconstituționalitate, Monica Tudorancea, asistată de avocatul Mihail Adrian Tudorancea, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea a amânat pronunțarea, în temeiul prevederilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, pentru data de 15 septembrie 2022, apoi, în temeiul art. 57 și al art. 58

alin. (1) teza întâi din Legea nr. 47/1992, pentru data de 29 septembrie 2022 și, ulterior, pentru aceleași temeiuri, pentru data de 27 octombrie 2022, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 21 septembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 190/42/2020, **Curtea de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 alin. (1) lit. f) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, „în forma aflată în vigoare în luna august 2011”**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Monica Tudorancea într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect anularea Ordinului nr. 3.223/C din 5 august 2019 emis de către ministrul justiției privind încetarea calității de notar public ca urmare a condamnării prin hotărâre judecătorească definitivă pentru săvârșirea unei infracțiuni.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autoarea acesteia arată că prin Ordinul nr. 1.897/C din 11 iunie 2015 s-a dispus încetarea calității sale de notar, însă, prin Decizia nr. 1.270 din 12 martie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 932/42/2015, Înalta Curte de Casație și Justiție a anulat acest ordin, atrăgându-se atenția organului administrativ să analizeze

oportunitatea și posibilitatea de a emite un ordin asemănător, având în vedere situația de fapt și situația de drept creată prin efectele anulării, însă ministrul Justiției a emis Ordinul nr. 3.223/C din 5 august 2019, prin care a dispus, din nou, încetarea calității de notar public, în aceleași condiții ca în cazul ordinului anulat de către instanța judecătorească, raportându-se la prevederile art. 23 lit. f) din Legea nr. 36/1995, în forma aplicabilă în luna august 2011, atunci când au fost săvârșite faptele care au dus la condamnarea sa la pedeapsa cu amendă, aceasta fiind dispoziția expresă a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

5. Se susține că încetarea calității profesionale nu este întemeiată pe criterii obiective, rezonabile și concrete, ci pe aprecieri subiective, care pot varia în funcție de persoana care face aprecierea, cu atât mai mult cu cât legea nu prevede nici persoana sau persoanele care ar putea face această apreciere (ci rezultă din interpretarea voinței legiuitorului că este vorba despre conducerea organului colegial), fiind încălcate, astfel, prevederile art. 1 alin. (5), ale art. 16 alin. (1) și (2), ale art. 41 și 53 din Constituție, deoarece nu se garantează o egalitate a cetățenilor în fața legii, o respectare a dreptului la muncă și o garanție a drepturilor constituționale și a celor prevăzute în legi organice.

6. Astfel, prevederile criticate încalcă dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, referitoare la previzibilitatea și predictibilitatea legii, deoarece aplicarea unei sancțiuni atât de grave trebuie să fie prevăzută în mod explicit prin lege și nu trebuie să fie lăsată la aprecierea subiectivă a unor structuri sau persoane care nu au la dispoziție criterii clare și obiective de apreciere, criterii rezonabile și concrete pentru evaluarea situației create printr-o condamnare, cu atât mai mult cu cât legea penală nu definește ceea ce înseamnă infracțiune gravă, iar definirea necesară pentru aprecierea eventualei „atingeri aduse prestigiului profesiei” reprezintă o normă incompletă. Or, este o cerință esențială pentru ca fiecare cetățean să își poată reglementa o anumită conduită și să poată prevedea consecințele faptelor sale. Astfel, legea trebuie să prevadă în mod expres și să indice care sunt infracțiunile a căror săvârșire poate conduce la excluderea din profesie sau, cel puțin, să prevadă criterii obiective și strict delimitate pentru aprecierea eventualei „atingeri aduse prestigiului profesiei”. În acest sens, se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 225 din 4 aprilie 2017, prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 lit. a) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, în vigoare în anul 2017, dispoziții cu un conținut aproape identic cu prevederile criticate din Legea nr. 36/1995, în forma în vigoare în luna august 2011.

7. Când privește încălcarea art. 53 din Constituție, se susține că se poate ajunge la îngrădirea unor drepturi care nu sunt justificate de gravitatea faptei, atât timp cât restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică, măsura trebuind să fie proporțională cu situația care a determinat-o și să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.

8. **Curtea de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția este neîntemeiată, întrucât, spre deosebire de Decizia Curții Constituționale nr. 225 din 4 aprilie 2017, încetarea calității de notar public în cazul prevăzut la art. 23 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 36/1995, în forma aflată în vigoare în luna august 2011, se dispune de ministrul Justiției, fără a exista una dintre premisele aplicării diferențiate a sancțiunii excluderii din profesie, aceea a existenței mai multor organe/structuri competente să dispună aplicarea sancțiunii, cum s-a reținut prin decizia menționată. De asemenea, susținerile referitoare la încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, sub aspectul încălcării principiului clarității și previzibilității legii, se referă mai degrabă la aplicarea

conținutului normei legale la situația de fapt dedusă judecății, chestiune care revine exclusiv instanței de drept comun, fără să reiasă dificultăți de aplicare a normei de lege criticată.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autoarei excepției de neconstituționalitate și ale avocatului acesteia din ședința publică, notele scrise depuse la dosar de autoarea excepției de neconstituționalitate, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este precizat în dispozitivul încheierii de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 23 alin. (1) lit. f) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, „*în forma aflată în vigoare în luna august 2011*”. Potrivit art. 23 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 36/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 16 mai 1995: „*Calitatea de notar public încetează: [...] f) în cazul condamnării definitive pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni grave sau care aduce atingere prestigiului profesiei; [...] Încetarea calității de notar public se constată sau se dispune, după caz, de ministrul Justiției.*” Ulterior, Legea nr. 36/1995 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 732 din 18 octombrie 2011, textul art. 23 rămânând nemodificat. Prin Legea nr. 77/2012 pentru modificarea și completarea Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 386 din 8 iunie 2012 (care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2013), art. 23 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 36/1995 a fost modificat, având următorul cuprins: „(1) *Calitatea de notar public încetează: [...] f) în cazul condamnării definitive pentru săvârșirea unei infracțiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul ori pentru săvârșirea cu intenție a unei alte infracțiuni;*”. Ca urmare a acestor modificări, Legea nr. 36/1995 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 4 februarie 2013, articolele fiind renumerotate, art. 23 devenind art. 41. Prin republicarea Legii nr. 36/1995 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 444 din 18 iunie 2014, art. 41 a devenit art. 40, dispozițiile art. 40 alin. (1) lit. f) având următorul conținut: „(1) *Calitatea de notar public încetează: [...] f) când prin hotărâre judecătorească definitivă s-a dispus condamnarea sau amânarea aplicării pedepsei pentru săvârșirea unei infracțiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul ori pentru săvârșirea cu intenție a unei alte infracțiuni; [...]*”. În prezent, ca urmare a republicării Legii nr. 36/1995 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 19 martie 2018, art. 40 a devenit art. 41, cu același conținut.

13. Ținând seama de jurisprudența sa, concretizată în Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căreia „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror

efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, Curtea reține că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 23 alin. (1) lit. f) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 77/2012.

14. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) privind principiul legalității, art. 16 alin. (1) și (2) privind principiul egalității în drepturi, art. 41 privind munca și protecția socială a muncii și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, referitor la situația de fapt și de drept, menționată de instanța de judecată care a sesizat Curtea Constituțională, se rețin următoarele: autoarea excepției de neconstituționalitate, având calitatea de notar public, a fost condamnată pentru săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor (intenția indirectă) și fals intelectual (intenția directă) prin Decizia penală nr. 171/A din 13 mai 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în Dosarul nr. 294/42/2013; faptele pentru care autoarea excepției de neconstituționalitate a fost condamnată au fost săvârșite la datele de 5, respectiv 12 august 2011, dată la care erau în vigoare prevederile art. 23 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 36/1995, care dispuneau referitor la calitatea de notar că aceasta încetează în cazul condamnării definitive pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni grave sau care aduce atingere prestigiului profesiei; ulterior, prin modificările aduse Legii nr. 36/1995 prin Legea nr. 77/2012, a fost instituită prevederea cuprinsă în art. 40 alin. (1) lit. f), care stabilește că încetează calitatea de notar public „când prin hotărâre judecătorească definitivă s-a dispus condamnarea sau amânarea aplicării pedepsei pentru săvârșirea unor infracțiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul ori pentru săvârșirea cu intenție a unei alte infracțiuni”, iar în mod corespunzător a fost modificat și alin. (2) al art. 23, care a devenit alin. (4) al art. 40, care dispune că ministrul justiției poate dispune, în acest caz, încetarea calității de notar public din oficiu; în temeiul noii reglementări și având ca bază Decizia penală nr. 171/A din 13 mai 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, ministrul justiției a emis Ordinul nr. 1.897/C din 11 iunie 2015, prin care a dispus încetarea calității de notar public a autoarei excepției de neconstituționalitate; împotriva acestui ordin, autoarea excepției de neconstituționalitate a formulat acțiune în anulare și a solicitat obligarea Ministerului Justiției la îndeplinirea formalităților necesare pentru reluarea activității în cadrul B.N.P. Tudorancea Monica, acțiune care a format obiectul Dosarului nr. 932/42/2015 al Curții de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

16. Curtea reține că, în cadrul soluționării cauzei privind anularea Ordinului ministrului justiției nr. 1.897/C din 11 iunie 2015, autoarea excepției din prezenta cauză a invocat excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 40 alin. (1) lit. f) și alin. (4) din Legea nr. 36/1995, susținând, în esență, că aplicarea unei sancțiuni în baza unui text de lege edictat ulterior săvârșirii faptei constituie o încălcare a principiului neretroactivității. Prin Decizia nr. 680 din 17 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 2 din 3 ianuarie 2017, Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate și a reținut, la paragraful 28, următoarele: dispozițiile legale referitoare la cazul de încetare a calității de notar public, atât în forma în vigoare la data săvârșirii faptelor penale [art. 23 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 36/1995], cât și în forma în vigoare la data emiterii actului administrativ [art. 40 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 36/1995], cuprind, așa cum s-a arătat

în prealabil, reguli specifice statutului profesiei, deci norme de drept substanțial, astfel că raportul juridic de drept civil este și rămâne guvernat de legea în vigoare la data nașterii sale, potrivit principiului *tempus regit actum*, respectiv data săvârșirii infracțiunii pentru care notarul public este condamnat penal, iar nu de o lege ulterioară, străină acestuia. În schimb, dispozițiile legale referitoare la autoritatea competentă să dispună sau să constate încetarea calității de notar, atât în forma în vigoare la data săvârșirii faptelor penale [art. 23 alin. (2) din Legea nr. 36/1995], cât și în forma în vigoare la data emiterii actului administrativ [art. 40 alin. (4) din Legea nr. 36/1995], constituie norme de procedură care, prin natura lor juridică, sunt de imediată aplicare tuturor procedurilor aflate în desfășurare la momentul intrării lor în vigoare, dacă legea nouă nu prevede ultraactivitatea legii vechi. Astfel, Curtea reține că textele de lege criticate sunt în acord cu principiul neretroactivității legii civile, norma de drept substanțial a art. 40 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 36/1995 fiind aplicabilă exclusiv raporturilor juridice născute ulterior intrării în vigoare a acesteia, în vreme ce norma de drept procedural a art. 40 alin. (4) din Legea nr. 36/1995 se aplică pentru viitor în toate procedurile pendinte din fața autorităților competente.

17. Prin Sentința civilă nr. 158 din 15 iunie 2016, pronunțată de Curtea de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 932/42/2015, s-a respins, ca neîntemeiată, acțiunea formulată de autoarea excepției în contradictoriu cu Ministerul Justiției. Autoarea excepției a declarat recurs împotriva acestei sentințe civile, iar, prin Decizia nr. 1.270 din 12 martie 2019, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a admis recursul împotriva acestei sentințe civile, a casat sentința recurată și, rejudecând cauza, a admis în parte acțiunea formulată și a anulat Ordinul ministrului justiției nr. 1.897/C din 11 iunie 2015. Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a reținut, în esență, că, la data săvârșirii faptei penale (august 2011), era aplicabil art. 23 lit. f) din Legea nr. 36/1995, în schimb, la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare (13 mai 2015), era aplicabil art. 40 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 36/1995. Instanța a reținut că în forma veche a legii, dincolo de condamnare, se impunea efectuarea unei anumite aprecieri a organului administrativ cu privire la caracterul grav sau care aduce atingere prestigiului profesiei, apreciere care nu mai există în forma nouă a legii. Or, Ordinul ministrului justiției nr. 1.897/C din 11 iunie 2015 a avut în vedere dispozițiile noi, cele ale art. 40 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 36/1995.

18. Ca urmare a acestei decizii a instanței supreme, ministrul justiției a emis Ordinul nr. 3.223/C din 5 august 2019, prin care a constatat încetarea calității de notar. În cuprinsul acestui ordin, se precizează următoarele: „Având în vedere considerentele Deciziei penale nr. 171/A din 13 mai 2015, definitivă, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, în cuprinsul căreia s-a stabilit cu putere de lucru judecat că «prin săvârșirea faptelor (...) au fost afectate relațiile sociale privind corectitudinea celor care face parte și inculpata», precum și Decizia nr. 680/2016 a Curții Constituționale, potrivit căreia «condamnarea în sine este cea care determină pierderea integrității/probității, element fundamental al exercitării autorității publice fără de care persoana care ocupă respectiva funcție publică nu mai are legitimitatea de a-și continua activitatea. Condamnarea este cea care determină schimbarea situației juridice a persoanei care exercită autoritatea publică și o descalifică pe aceasta din punct de vedere legal și moral pentru ocuparea funcției în care a fost investită», se constată incidența, în persoana doamnei

Tudorancea Monica, a cazurilor de încetare a calității de notar public, prevăzute la art. 23 alin. (1) lit. g) raportat la art. 16 lit. d) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 16 mai 1995 (în forma în vigoare la data săvârșirii faptelor penale)”. În finalul ordinului, se precizează că acesta a fost emis „în conformitate cu dispozițiile art. 23 alin. (1) lit. f) și lit. g) și alin. (2) raportat la art. 16 lit. c) și lit. d) din Legea nr. 36/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 16 mai 1995, și art. 20 din Regulamentul de punere în aplicare a Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 710/C din 5 iulie 1995, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 176 din 8 august 1995, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu dispozițiile art. 41 alin. (4) și ale art. 45 alin. (1) din Legea nr. 36/1995, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 19 martie 2018, cu modificările ulterioare, și cele ale art. 68, art. 74 alin. (1) și alin. (2) și art. 75 alin. (1) din Regulamentul de aplicare a Legii nr. 36/1995, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 2.333/C/2013, cu modificările și completările ulterioare”.

19. Curtea reține că împotriva acestui ordin autoarea excepției de neconstituționalitate a formulat acțiune în anulare, care formează obiectul Dosarului nr. 190/42/2020 al Curții de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, acțiune în cadrul căreia a invocat excepția de neconstituționalitate care constituie obiectul Dosarului nr. 1.864D/2020 al Curții Constituționale.

20. Având în vedere situația de fapt rezultată din actele dosarului, Curtea reține că, prin ordinul ministrului justiției a cărui anulare formează obiectul cauzei în cadrul căreia s-a invocat excepția de neconstituționalitate, s-a dispus încetarea calității de notar public a autoarei excepției de neconstituționalitate, constatându-se, în principal, incidența cazurilor de încetare a calității de notar public, prevăzute la art. 23 alin. (1) lit. g) raportat la art. 16 lit. d) din Legea nr. 36/1995 (în forma în vigoare la data săvârșirii faptelor penale), texte ce reglementează încetarea calității de notar public în cazul în care acesta nu mai îndeplinește condițiile prevăzute de art. 16 lit. a), d) și f) [potrivit art. 16 lit. d) din Legea nr. 36/1995, „Notarul public poate fi cel care îndeplinește următoarele condiții: [...] d) se bucură de o bună reputație”].

21. În prezenta cauză, s-a invocat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (1) lit. f) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 77/2012, ce reglementează încetarea calității de notar în cazul condamnării definitive pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni grave sau care aduce atingere prestigiului profesiei.

22. Or, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale: „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia.”

23. Referitor la condiția de admisibilitate privind relevanța unei excepții de neconstituționalitate, în jurisprudența sa, Curtea a reținut că prima teză a art. 146 lit. d) din Constituție, privind excepția de neconstituționalitate ridicată în fața unei instanțe judecătorești sau de arbitraj comercial, reglementează un control de constituționalitate *a posteriori*, concret și incident, ce presupune *sine qua non* existența unui litigiu pendinte, în cadrul

căruia să se invoce neconstituționalitatea unor acte normative de reglementare primară care să aibă legătură cu soluționarea acestuia (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 338 din 24 septembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 699 din 14 noiembrie 2013, și Decizia nr. 108 din 7 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 423 din 8 iunie 2017, paragraful 21, sau Decizia nr. 713 din 9 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 19 aprilie 2018, paragraful 22). Acest control de constituționalitate este *a posteriori*, pentru că vizează acte normative de reglementare primară intrate în vigoare. De asemenea, acesta este un control concret, pentru că pornește de la un litigiu concret, aflat pe rolul unei instanțe judecătorești, aceasta din urmă sesizând judecătorul constituțional doar cu soluționarea chestiunii de constituționalitate, adică a raportului abstract de conformitate a actului de reglementare primară cu Constituția. În sfârșit, acesta este un control incident, pentru că apare în cadrul unui litigiu pendinte pe rolul unei instanțe judecătorești, dar nu poate fi soluționat de aceasta, ci trebuie deferit Curții Constituționale, care îl va soluționa fără a cunoaște sau interveni pe fondul cauzei litigioase care l-a determinat. Însă Curtea Constituțională nu poate analiza conformitatea unor acte normative cu Constituția în absența unei legături relevante între excepția de neconstituționalitate ridicată și procesul pendinte. Prin urmare, Curtea a constatat că, de principiu, condiționarea sesizării sale cu o excepție de neconstituționalitate de legătura dispoziției legale criticate cu soluționarea cauzelor reprezintă un aspect esențial al acestui tip de control de constituționalitate (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 710 din 2 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 17 martie 2022, paragraful 17).

24. Totodată, Curtea a reținut, într-o altă cauză, că „autorul excepției de neconstituționalitate nu are un interes real, personal în promovarea acesteia. Astfel, posibila admitere a excepției nu ar schimba cu nimic situația acestuia (...)” (Decizia nr. 244 din 19 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 632 din 20 iulie 2018, paragraful 17). În același sens, Curtea a reținut că legătura excepției de neconstituționalitate cu soluționarea cauzei, în sensul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecării, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate, condiții ce trebuie întrunite cumulativ, pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le impun aceste dispoziții legale, în privința pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului (a se vedea Decizia nr. 465 din 23 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 29 octombrie 2014, paragraful 20). Prin urmare, condiția relevanței excepției de neconstituționalitate, respectiv a incidenței textului de lege criticat în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești, nu trebuie analizată *in abstracto*, ci trebuie verificat în primul rând interesul procesual al invocării excepției de neconstituționalitate, mai ales din prisma efectelor unei eventuale constatări a neconstituționalității textului de lege criticat.

25. În cauză, Curtea constată că, în privința criticilor de neconstituționalitate aduse normei de lege invocate, nu este îndeplinită condiția privind interesul în invocarea excepției de neconstituționalitate, prin prisma efectelor unei eventuale constatări a neconstituționalității textelor criticate în ceea ce o privește pe autoarea excepției. Astfel, prin ordinul a cărui anulare se solicită în cauza în cadrul căreia a fost invocată

excepția de neconstituționalitate, s-a reținut incidența cazurilor de încetare a calității de notar public, prevăzute la art. 23 alin. (1) lit. g) raportat la art. 16 lit. d) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, și anume a cazului de încetare referitor la neîndeplinirea condiției ce vizează buna reputație. Este adevărat că la temeiurile de drept enumerate în cuprinsul acestui ordin este precizat și art. 23 lit. f) din aceeași lege — care reglementează încetarea calității de notar public în caz de condamnare definitivă pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni grave sau care aduce atingere prestigiului profesiei —, însă o eventuală admitere a excepției de neconstituționalitate a acestui text de lege nu ar schimba cu nimic situația autoarei excepției de neconstituționalitate.

26. Având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (1) teza finală din Legea nr. 47/1992, astfel cum acestea au fost interpretate în jurisprudența Curții Constituționale, dispozițiile criticate nu au relevanță în soluționarea cauzei *a quo*, astfel că excepția de neconstituționalitate apare ca fiind inadmisibilă.

27. Totodată, Curtea observă că susținerile autoarei excepției de neconstituționalitate nu vizează neconstituționalitatea textului de lege criticat, ci modul de aplicare a acestui text de către ministrul justiției prin emiterea ordinului de încetare a calității de notar public. Astfel, autoarea excepției de neconstituționalitate critică faptul că Ministerul Justiției nu s-a conformat considerentelor stabilite de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 1.270 din 12 martie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 932/42/2015, prin care a anulat primul ordin de încetare a calității de notar public. Totodată, autoarea este nemulțumită de faptul că organele de conducere ale notarilor publici și Ministerul Justiției au considerat că infracțiunile de abuz în serviciu și fals intelectual aduc atingere prestigiului profesiei de notar public.

28. Or, Curtea observă că toate aceste susțineri vizează modul de aplicare a textelor criticate în cauza concretă dedusă judecării instanței judecătorești, ceea ce intră în competența de soluționare a instanțelor judecătorești, iar nu a Curții Constituționale. Stabilirea în concret a dispozițiilor de lege

aplicabile cauzei și aprecierea privind legalitatea actului administrativ emis în cauză revin instanței judecătorești, care, cu prilejul soluționării acțiunii în anulare, analizează particularitățile fiecărei spețe, în lumina dispozițiilor legale incidente și a principiilor de drept aplicabile.

29. Având în vedere că susținerile formulate de autoarea excepției vizează modul de aplicare a legii, soluționarea acestora excedează competenței Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată”, iar nu cu privire la modul de aplicare a legii în concret la o cauză.

30. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, este inadmisibilă, prin prisma art. 2 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992.

31. De altfel, legiuitorul a modificat soluția legislativă criticată, prin Legea nr. 77/2012, care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2013, iar, în prezent, calitatea de notar public încetează în cazul condamnării definitive pentru „săvârșirea unei infracțiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul ori pentru săvârșirea cu intenție a unei alte infracțiuni”. Aceste dispoziții au fost reținute și de Curtea Constituțională, de exemplu, la paragraful 24 al Deciziei nr. 230 din 28 aprilie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 519 din 26 mai 2022, prin care a admis excepția de neconstituționalitate a art. 14 lit. a) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat. La paragraful 23 al aceleiași decizii, Curtea a observat că, prin comparație cu legislația aplicabilă altor categorii profesionale, devine cu atât mai evident caracterul disproporționat al soluției legislative, rezultată ca urmare a nepunerii în acord a prevederilor art. 14 lit. a) din Legea nr. 51/1995 cu cele statuate prin Decizia nr. 225 din 4 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 22 iunie 2017, potrivit căreia consecința săvârșirii oricărei infracțiuni intenționate pentru care s-a dispus, prin hotărâre judecătorească definitivă, pedeapsa închisorii o reprezintă pierderea calității de avocat.

32. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (1) lit. f) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 77/2012 pentru modificarea și completarea Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, excepție ridicată de Monica Tudorancea în Dosarul nr. 190/42/2020 al Curții de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 octombrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea valorii de inventar a imobilului 3083, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, trecerea imobilului din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune și casării construcțiilor și a amenajării la teren aferente, și modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

În conformitate cu prevederile art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001,

având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) și art. 361 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă modificarea valorii de inventar a imobilului 3083, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, ca urmare a actualizării situației juridice a acestuia.

Art. 2. — Se aprobă trecerea imobilului 3083, aflat în administrarea Ministerului Apărării Naționale, constituit din construcții și o amenajare la teren, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune și casării.

Art. 3. — Ministerul Apărării Naționale își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

p. Ministrul apărării naționale,

Eduard Bachide,

secretar de stat

Ministrul finanțelor,

Adrian Căciu

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilului 3083, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, la care se modifică valoarea de inventar, ca urmare a actualizării situației juridice a acestuia

Nr. crt.	Nr. M.F.	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Adresa poștală a bunului imobil din inventarul centralizat	Descrierea tehnică	Persoana juridică ce are în administrare imobilul și codul unic de înregistrare	Valoarea de inventar a imobilului înscrisă în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului la data de 30.09.2022 (lei)	Valoarea de inventar a imobilului care se înscrie în inventarul centralizat, modificată în urma îndreptării unei erori materiale (lei)
0	1	2	3	4	5	6	7	8
1.	106649	8.19.01	Imobil 3083	Țara: România; județul: Bistrița-Năsăud; Dealul Cocoșului	Construcții*)	Ministerul Apărării Naționale — 11424532	3.868.841	93.344,71

*) Conform prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.718/2011 pentru aprobarea Precizărilor privind întocmirea și actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, instituțiile a căror activitate este organizată în baza unor legi speciale și care au bunuri cu date de identificare clasificate completează anexele la hotărârile Guvernului numai cu acele date care nu sunt clasificate.

ANEXA Nr. 2

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilului 3083, aflat în administrarea Ministerului Apărării Naționale, constituit din construcții și o amenajare la teren, care trece din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune și casării

Nr. crt.	Nr. M.F.	Codul de clasificare	Denumirea imobilului din domeniul public al statului	Adresa poștală a bunului imobil din inventarul centralizat	Elementele-cadru de descriere tehnică ale construcțiilor și amenajării la teren propuse pentru trecere în domeniul privat al statului și valoarea contabilă totală a acestora propusă pentru diminuare din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, nr. CF/nr. cadastral	Persoana juridică — administrator al imobilului/CIJ
0	1	2	3	4	5	6
1.	106649	8.19.01	Imobil 3083	Țara: România; județul: Bistrița-Năsăud; Dealul Cocoșului	<p>1. Construcții: Pavilionul A: — suprafață construită = 93,70 mp; — valoarea contabilă = 109,00 lei; Pavilionul B: — suprafață construită = 36 mp; — valoarea contabilă = 6,00 lei; Pavilionul C1: — suprafață construită = 5,40 mp; — valoarea contabilă = 2.513,21 lei; 2. Amenajări la terenuri: Rețea electrică subterană — lungime = 350 ml; — valoarea contabilă = 90.716,50 lei.</p> <p>Total valoare contabilă: Imobil 3083 = 93.344,71 lei nr. cadastral 78753-C1, nr. cadastral 78753-C2 și nr. cadastral 78753-C3</p>	Ministerul Apărării Naționale — 11424532
TOTAL						
						93.344,71 lei

NOTĂ:

Conform prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.718/2011 pentru aprobarea Precizărilor privind întocmirea și actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, instituțiile a căror activitate este organizată în baza unor legi speciale și care au bunuri cu date de identificare clasificate completează anexele la hotărârile Guvernului numai cu acele date care nu sunt clasificate.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE
CENTRUL EURO-ATLANTIC PENTRU REZILIENȚĂ

ORDIN privind constituirea și operaționalizarea Registrului Centrului Euro-Atlantic pentru Reziliență privind experții asociați

Având în vedere prevederile art. 3 lit. h) și m) din Hotărârea Guvernului nr. 565/2021 privind organizarea și funcționarea Centrului Euro-Atlantic pentru Reziliență, precum și pentru completarea Hotărârii Guvernului nr. 16/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe,

ținând cont de Referatul de aprobare a proiectului de ordin pentru constituirea și operaționalizarea Registrului Centrului Euro-Atlantic pentru Reziliență privind experții asociați, înregistrat la nivelul E-ARC cu nr. A/12 din 6.01.2023,

în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 565/2021 privind organizarea și funcționarea Centrului Euro-Atlantic pentru Reziliență, precum și pentru completarea Hotărârii Guvernului nr. 16/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe,

președintele Centrului Euro-Atlantic pentru Reziliență emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă constituirea și operaționalizarea Registrului Centrului Euro-Atlantic pentru Reziliență privind experții asociați, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Centrului Euro-Atlantic pentru Reziliență,
Ovidiu Alexandru Raețchi

București, 6 ianuarie 2023.
Nr. 4.

ANEXĂ

CONSTITUIREA ȘI OPERAȚIONALIZAREA Registrului Centrului Euro-Atlantic pentru Reziliență privind experții asociați

CAPITOLUL I

Registrul Centrului Euro-Atlantic pentru Reziliență privind experții asociați

Art. 1. — (1) Prezenta reglementare are drept scop constituirea și operaționalizarea, la nivelul Centrului Euro-Atlantic pentru Reziliență, denumit în continuare *E-ARC*, a Registrului Centrului Euro-Atlantic pentru Reziliență, cuprinzând experții asociați, și stabilirea structurii-cadru a acestuia.

(2) *E-ARC*, structură de expertiză și cercetare-dezvoltare în domeniul rezilienței, ce funcționează, potrivit legii, în subordinea Ministerului Afacerilor Externe, denumit în continuare *MAE*, dezvoltă și gestionează rețele naționale și internaționale de experți, în domeniul propriu de activitate.

Art. 2. — (1) Registrul Centrului Euro-Atlantic pentru Reziliență privind experții asociați, denumit în continuare *RE-EARC*, se constituie la nivel intern, pe domenii de cercetare-dezvoltare și analiză, corespunzător domeniilor de activitate ale *E-ARC*, desfășurate în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 565/2021 privind organizarea și funcționarea Centrului Euro-Atlantic pentru Reziliență, precum și pentru completarea Hotărârii Guvernului nr. 16/2017 privind organizarea și

funcționarea Ministerului Afacerilor Externe și cu legislația specifică în domeniu, gestionate de către grupurile de lucru, respectiv structurile organizate în cadrul *E-ARC* în acest sens, denumite în continuare *comunități de interes*.

(2) Structura-cadru a *RE-EARC* cuprinde următoarele informații:

- domeniile de cercetare-dezvoltare și analiză în care au expertiză și competență experții asociați;
- comunitățile de interes din care fac parte experții asociați;
- numele și prenumele experților asociați, în ordine cronologică;
- profesia/gradul științific și domeniul de activitate;
- instituția/instituțiile de drept public/privat unde experții asociați își desfășoară activitatea, după caz;
- datele de contact ale experților asociați;
- data introducerii în registru;
- data radierii din registru;
- actul administrativ de înscriere în *RE-EARC*.

(3) Un expert poate fi selectat, respectiv poate opta pentru una sau mai multe comunități de interes.

Art. 3. — În sensul prezentei reglementări, expresiile și termenii folosiți au următorul înțeles:

a) *activitatea de cercetare-dezvoltare și analiză în domeniul rezilienței la nivelul E-ARC* — contribuția pentru asigurarea suportului științific specializat pentru instituțiile și autoritățile naționale, ale celor din statele membre ale Organizației Tratatului Atlanticului de Nord (NATO) și ale Uniunii Europene (UE), precum și pentru cele din statele partenere ale celor două organizații, în vederea fundamentării pozițiilor asumate și a măsurilor necesare îndeplinirii obligațiilor referitoare la asigurarea rezilienței, așa cum rezultă acestea din tratatele și documentele subsecvente;

b) *act administrativ* — ordin cu caracter individual, emis de către președintele E-ARC, de înscriere/revocare a membrilor RE-EARC;

c) *comunitățile de interes* — grupuri de lucru, respectiv structuri organizate la nivelul centrului în vederea gestionării domeniilor de activitate ale E-ARC, care coordonează rețele de expertiză sau de experți asociați, constituite în scopul cercetării și analizei aspectelor de reziliență și al asigurării răspunsului adecvat la paleta de amenințări, riscuri și vulnerabilități identificate sau potențiale, în conformitate cu cerințele specifice României, dar și cu conceptele promovate de NATO și UE, și care au în vedere, fără a se limita la acestea, în funcție de nevoile identificate, reziliența societală, reziliența în domeniul tehnologiilor emergente și disruptive, reziliența sistemelor de comunicații și a noilor ecosisteme tehnologice, reziliența față de crize și urgențe complexe, reziliența asigurării continuității guvernării și a serviciilor esențiale, reziliența infrastructurii de transporturi, reziliența statelor din vecinătatea NATO și UE la influențele antioccidentale ale actorilor statali și nonstatali;

d) *RE-EARC* — registru intern constituit în format electronic la nivelul E-ARC, cuprinzând informații relevante privind experții asociați, administrat cu respectarea Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor

date și de aprobare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor).

Art. 4. — (1) Compartimentul juridic din cadrul E-ARC este desemnat prin prezenta reglementare să îndeplinească atribuții de asigurare, organizare, verificare, modificare și actualizare a conținutului RE-EARC, respectiv de asigurare a accesului la acesta pentru personalul E-ARC, în conformitate cu procedura internă.

(2) Actualizarea RE-EARC se realizează ori de câte ori aceasta se impune, prin act administrativ, elaborat de către Compartimentul juridic, în baza nominalizărilor formulate de către structurile care gestionează activitățile circumscrise comunităților de interes, și aprobat de către președintele E-ARC, în cuprinsul căruia sunt prevăzuți experții asociați înscriși/revocați sau alte modificări, după caz.

Art. 5. — (1) Specialiștii numiți prin act administrativ al președintelui Centrului Euro-Atlantic pentru Reziliență pentru înscrierea în RE-EARC dobândesc calitatea de expert asociat al E-ARC și pot face publică această calitate.

(2) Experții asociați pot desfășura, în relație cu E-ARC, următoarele categorii de activități:

a) participarea și, după caz, furnizarea de rapoarte, în proiectele și programele de cercetare-dezvoltare sau analiză în domeniul rezilienței, gestionate de către E-ARC;

b) participarea la evenimentele organizate de către E-ARC pe tematica de specialitate;

c) acordarea de sprijin către E-ARC, la solicitare, în calitate de invitați, neretribuit, în activitatea de asigurare a suportului științific specializat pentru instituțiile și autoritățile naționale sau în cadrul programelor de formare profesională desfășurate la nivelul instituției.

(3) Activitățile desfășurate de către expertul asociat, potrivit alin. (2), sunt neretribuite, cu excepția cazului când persoana, în urma procedurii de selecție în cadrul unui proiect desfășurat la nivelul E-ARC, este declarată câștigătoare sau în alte situații similare.

Art. 6. — Modelul orientativ al structurii registrului este următorul:

Nr. crt.	Domeniile de cercetare-dezvoltare și analiză în care are expertiză și competență expertul asociat	Comunitățile de interes din care face parte expertul asociat	Numele și prenumele expertului asociat	Profesia/gradul științific și domeniul de activitate	Instituția de drept public/privat unde expertul asociat își desfășoară activitatea	Date de contact	Ordinul președintelui E-ARC de înscriere/revocare în/din RE-EARC	Data introducerii în registru	Data radierii din registru
1									
2									
3									
4									

CAPITOLUL II

Metodologia de selecție a specialiștilor în vederea înscrierii în RE-EARC

Art. 7. — În vederea înscrierii în RE-EARC, specialiștii trebuie să îndeplinească cel puțin trei din următoarele condiții de eligibilitate:

a) deținerea titlului științific de doctor în domeniile aferente comunităților de interes ale E-ARC sau implicarea într-un proiect doctoral în curs;

b) experiență profesională în mediul public sau privat relevantă, de peste 5 ani, sau ocuparea de poziții executive, în plan național sau internațional, reprezentative în domeniul vizat;

c) publicarea de lucrări, articole, rapoarte de specialitate, rapoarte tehnice și altele asemenea, în domeniile ce fac obiectul prezentei reglementări;

d) apartenența la organisme sau organizații interne și internaționale de specialitate în domeniul de activitate al E-ARC;

e) participarea la conferințe naționale și internaționale cu prezentări de specialitate;

f) apartenența sau coordonarea de echipe de proiect de cercetare-dezvoltare și analiză, cu finanțare internă sau internațională în domeniul vizat.

Art. 8. — Nu poate fi înscrisă în RE-EARC persoana care:

a) militează împotriva valorilor euro-atlantice;

b) a suferit condamnări pentru infracțiuni săvârșite cu intenție la pedeapsa amenzii penale sau cu închisoare, cu suspendarea executării ori grațiate înainte de începerea executării pedepsei sau pentru care au fost pronunțate hotărâri judecătorești civile în litigii, prin al căror obiect lezează imaginea E-ARC.

Art. 9. — (1) Structurile care gestionează activitățile circumscrise comunităților de interes formulează propuneri privind invitarea ca experți a persoanelor care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 7, în baza propriilor proiecte și nevoi sau ca urmare a consultării instituțiilor naționale/internaționale,

a mediului academic, societății civile și a mediului privat în domeniul vizat.

(2) Propunerile formulate de structurile prevăzute la alin. (1) sunt validate de către o comisie formată din directorii de departamente, din perspectiva oportunității demersului și îndeplinirii condițiilor de eligibilitate, precum și de un reprezentant al Compartimentului juridic, din punctul de vedere al conformității procedurii.

Art. 10. — (1) În urma propunerilor formulate de către structurile prevăzute la art. 9, persoanele vizate sunt invitate să transmită următoarele documente:

a) CV-ul în model EUROPASS, din care să reiasă îndeplinirea a cel puțin trei dintre condițiile de eligibilitate prevăzute la art. 7;

b) documente care atestă îndeplinirea condițiilor de eligibilitate;

c) acordul cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către E-ARC;

d) declarație pe propria răspundere din care să reiasă că nu se află în situațiile de incompatibilitate prevăzute la art. 8.

(2) Persoanele declarate admise în urma procesului de selecție sunt numite experți asociați și sunt înscrise în RE-EARC prin ordin al președintelui E-ARC.

Art. 11. — (1) Calitatea de expert asociat poate fi revocată prin act administrativ și atrage radierea expertului din RE-EARC.

(2) Revocarea calității și radierea expertului asociat din RE-EARC se efectuează în următoarele situații:

a) la cererea expertului asociat;

b) la propunerea structurilor care gestionează activitățile circumscrise comunităților de interese pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea defectuoasă a atribuțiilor de expert asociat în procesul de expertiză, la intervenția situației de incompatibilitate prevăzute la art. 8 lit. b);

c) ca urmare a procesului de reevaluare a expertului asociat, efectuat cel puțin o dată la 2 ani de către comisia prevăzută la art. 9 alin. (2);

d) în caz de deces.

Art. 12. — (1) Lucrările/Studiile sau orice documente elaborate de experții asociați înscrși în RE-EARC în cadrul activităților prevăzute la art. 5 alin. (2) sunt proprietatea intelectuală a E-ARC și nu pot fi republicate sau utilizate, integral sau parțial, în cărți, reviste, alte materiale, decât cu acordul scris al conducerii Centrului Euro-Atlantic pentru Reziliență.

(2) E-ARC, prin structurile care gestionează activitățile circumscrise comunităților de interese, poate organiza sesiuni de informare, analiză și instruire pentru experții înscrși în RE-EARC.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

